Bevezetés a gépi tanulásba

Dr. Botzheim János, Gulyás László és Nagy Balázs magyar nyelvű előadásai alapján

Utolsó frissítés: 2024. június 11.

Előszó

Ez a jegyzet a 2023/2024/2. tavaszi félévben készült, mely a *Bevezetés a gépi tanulásba* című tárgy **magyar nyelvű** előadásait dolgozza fel. Elsődleges forrásaim a levetített prezentációk voltak, valamint azon magyarázatok, melyek elhangoztak.

A jegyzet a szó szoros értelmében jegyzetnek minősül, azaz a magyarázatok messze nem olyan precízek, mint amilyeneket egy hivatalos egyetemi jegyzet megkövetelne, valamint a szerkezete is inkább vázlatpontokban foglaja össze tömören a lényeget. Emiatt semmiképp sem helyettesíti az előadás anyagait, legfeljebb egy áttekinthetőbb összefoglalást biztosít.

Igyekeztem a legjobb tudásom szerint összeállítani a jegyzetet, ennek ellenére előfordulhatnak benne elgépelések, hibák, stb. Ha találsz ilyet, kérlek értesíts e-mailben a(z) ap3558@inf.elte.hu címen.

Sikeres felkészülést kívánok!

Kiss-Bartha Nimród

Rövidítések

- GT gépi tanulás ← ML machine learning
- MI mesterséges intelligencia ⇐⇒ AI artificial intelligence

Tartalomjegyzék

1.	Mesterséges intelligencia vs. gépi tanulás – Bevezető	4
	1.1. Mi az a gépi tanulás?	4
	1.2. Mióta létezik?	
	1.3. Mik a hátráltató tényezők?	
	1.4. Az MI értelmezése	
	1.5. Az MI történelme	
2.	Napjaink MI-je – Optimalizáció	7
	2.1. Mitől optimalizáció?	7
	2.2. Intelligens viselkedés	
	2.3. Mitől nehéz az optimalizáció?	S
	2.4. Hogyan próbálkozhatunk?	
3.	Felügyelt tanulás	10
	3.1. Felügyelet nélküli tanulás – visszatekintés	10
	3.2. Felügyelt tanulás	10
	3.3. A tanulás típusai	10
	3.4. Mi az a felügyelt tanulás?	11

	3.6. Döntési fák				 				 		
	3.7. Regresszió				 				 		. 13
1	Neurális hálóz	at alc									14
4.			o.lr								
		mesterséges neuron									
		ógiai neuronok									
		terséges neuronok .									
		perceptronok									
		éaris szeparabilitás .									
		ikai kapuk									
	4.3. Perceptrone	ok tanítása			 				 		. 17
5	Etikai és jogi k	kérdések az MI tei	riiletén								21
ο.		ményei és nem kíván		nvei							
		művészet viszonya –									
		muveszet viszonya – gondok az adatbázisa									
	_	•	•								
	5.4. Korabbi tai	álkozásaink az MI-ve	el		 	• •	• •	• •	 • •	• •	. 22
6.	Felügyelet nélk	cüli tanulás									23
		égek a felügyelt tanu	lástól		 				 		. 23
		S									
		lomeratív klasztereze									
		otípus alapú klaszte									
		SCAN									
		$\ddot{\text{okkentés}}$									
	0.0. Dimenzioes	OKKEHIUS			 				 		. 41
7.	Reinforcement	learning – meger	ősített tanu	ılás							28
		az eddigiektől?			 				 		. 28
		és									
8.	_	MI megoldások									29
	8.2. Rajintellige	ncia – példák, motiv	rációk		 				 		. 30
	8.3. Térbeli csop	portosítás – spacial o	clustering		 				 		. 30
	8.4. Legrövidebl	b utak			 				 		. 30
0	T) 16 '4 1	•4 1									0.1
9.	Evolúciós algor										31
	9.3. Genetikus a	algoritmusok			 				 		. 32
10	.Rajintelligenci	a									32
	•	motiváció			 						
	,	arm optimisation (ré									
		Swarm Optmisation									
		oogár algoritmus (fire									
	10.5. Gravitacios	keresőalgoritmus			 				 		. 34
11	.Etorobotika										34
	11.1. Motiváció				 				 		. 34
		l									
		intánk									
	_	utatási folvamat									

	11.5. Kísérletek
12	2. Multiágens szimuláció és tanulás (Multi-agent simulation and learning)
	12.1. Motiváció
	12.2. Mikro- és makroviselkedés
	12.3. Ágens alapú szimuláció
	12.4. Multiágens reinforcált tanulás
	12.5. title

1. Mesterséges intelligencia vs. gépi tanulás – Bevezető

1.1. Mi az a gépi tanulás?

- fogalmak tisztázása: gépi tanulás (GT) \neq mesterséges intelligencia (AI)
- a két fogalom kapcsolódik egymáshoz, de nem ugyanarra vonatkoznak
 - az MI sokkal régebbre nyúlik vissza ('50-es évek)
 - a GT frissebb, az MI-ből alakult ki
 - (mondhatnánk, hogy $GT \subset AI$)
 - viszont mégis összekapcsolódnak, ugyanis jelenleg a mély gépi tanulás (deep machine learning) uralja az MI-t

1.2. Mióta létezik?

- 1956 óta vannak ilyen célú kutatások
 - Dartmouth konferencia, ahol megjelentek az MI alapítói
 - azt kutaták, hogyan lehet mesterséges intelligenciát csinálni
 - másik szempontjuk, hogy hogyan lehet eladni
 - elnevezés: mesterséges intelligencia → marketing húzás (támogatók, szponzorok figyelmét felkeltsék vele)
- csak az elmúlt években robbant be a kutatási terület
 - a kutatások folyamatosak voltak '56 óta
 - csak az elért **eredményekről nem gondoljuk, hogy intelligensek**
 - a támogatás "hullámzó" volt (erről később)

• felmutatható eredmények

- GPS, navigáció ← gráfkereső algoritmusok (BFS, DFS)
- nyelvhelyesség-ellenőrző Wordben
- postákon OCR (optikai karakterfelismerő) rendszerekkel szortírozzák a csomagokat már a '80-as évek óta (!)
- szövegkikövetkeztető (text prediction)

1.3. Mik a hátráltató tényezők?

- mi az az **intelligencia**? \rightarrow nincs univerzálisan elfogadott definíció
 - olyan tulajdonság, amivel az ember rendelkezik...és mások?
 - egyetlen példából nehéz általánosítani
 - eddigi "legjobb" megfogalmazás: egy olyan $\mathbf{gép}$, hogy $\boxed{\mathbf{gép} + \mathbf{digitalizáció} = \mathbf{MI}}$
- ezt a gépet az ember alkotja meg, hogy az jobbá váljon az embernél (jobban teljesítsen feladatokat nála)
 - mit jelent, hogy jobban teljesítsen?
 - pontosabban? gyorsabban? olcsóbban?
 - ilyen értelemben a varrógép is mesterséges intelligencia...ez kicsit kiábrándító

- a legtöbbször úgy épülnek be az életünkbe ezek az "intelligens" dolgok, hogy fel sem tűnik a létük
 - mintha egy közmű lenne
 - pl. az elektromosság megjelenésekor mindenki démonizálta az új technológiát, 100 évvel később anapság akkor pánikolunk, amikor nincs áram
 - hasonló érzelmek / gondolatok forognak az MI körül is

1.4. Az MI értelmezése

A) Szűk MI (narrow AI):

- jelenlegi korunk
- adott feladatot (feladatcsoportot) jobban csinál, mint az ember
- ekkor a szűk értelmezésben intelligensnek nevezhetők

B) Általános MI (AGI – artificial general intelligence)

- felülmúlja az emberi intelligenciát
- minden feladatot képes elvégezni
- C) Egyéb elméleti koncepciók:
 - szingularitás: fel sem tudjuk fogni a fejlődés mértékét (irodalmi művekből ered a fogalom)
 - szuperintelligencia
 - öntudatra ébredés (\rightarrow mi az az öntudat?)

A **vita** arról szól, hogy *még nem* vagy *már* eljutottunk-e az AGI-ba? Ennek eldöntésére **tesztek**et állítottunk elő.

1. Turing-teszt:

- ha lehet vele beszélgetni egy interfésze keresztül úgy, hogy 30 perc eltelte után nem tudjuk eldönteni, hogy ember-e vagy gép \rightarrow a gép intelligens
- eredmény: elértük
- ChatGPT átmenne a teszten (szigorú értelemben nem, mert ha megkérdezzük tőle, hogy ő ember-e vagy gép, (egyelőre) gépet fog mondani)

2. Robot hallgató-teszt:

- (mármint egyetemi diák)
- beíratjuk egy egyetemre; ha lediplomázik, mint egy hallgató \rightarrow a gép intelligens
- eredmény: egyesek átmentek rajta

3. Employment test

- állást kereső robot; ha felveszik →intelligens
- nehéz tesztelni

4. Egyéb tesztek:

- IKEA-teszt: ha össze tud rakni egy IKEA-s bútort, akkor intelligens
- Kávé-teszt: ha tud készíteni kávét, akkor intelligens
 - a trükk a feladatban megvúvó komplexitás

- sok a be nem számítható változó (polc magassága, hol találja a kávét, ismeri-e a kotyogós használatát, stb.)
- nem sikerült elérni semminem / senkinek

Praktikus dolgokban alulmaradnak, az ember jobb bennük.

1.5. Az MI történelme

- hullámokban érkeztek / érkeznek a fejlődések
- megoszlanak a nézetek, hány hullám volt / van
- kutatáspromócióra tökéletesen használható a terület ezen természete

1956-ban megszületik az MI, mint fogalom

 $\downarrow \downarrow$

hatalmas támogatás, érdeklődő hallgatók

 \downarrow

de **nem** jelentek meg hasznosnak, intelligensnek minősülő eredmények \rightarrow az $első\ MI\ tél$

- $\bullet\,$ 5-10 évvel később: fiatalabb kutatók újabb ötletekkel érkeztek
 - mantra: "az első társaság rosszul csinálta, de mi tudjuk"
 - ugyanúgy elbuktak
- most úljabb felfele ívelés tapasztalható
- a régebbi eredmények sosem tűntek el, csak nem MI-ként gontolunk rájuk (ld. korában)
- utolsó hullám eleje:
 - 2000-2001. felismerték, hogy hétköznapi tudásra, "józan észt" igénylő feladatok megoldására, trivialitások felismerésére nem alkalmas
 - gondolat: "ha meggondoljuk, a csecsemő és a gyerek is ezeket a trivialitásokat tanulja meg, amíg fel nem nő"
 - projekt: Open Mind Common Sense
 - * az általános tudásunknak, a józan észnek az adatbázisa
 - * ilyeneket tartalmazott, pl. az anyám anyja a nagyanyám
 - minek összegyűjteni ezeket, ha ott az **internet**?

 $\downarrow \downarrow$

ezt felhasználva kapjuk meg a **gépi tanulás**t \rightarrow elérkeztünk napjainkig

2. Napjaink MI-je – Optimalizáció

Az előadás tételmondata: az MI-kutatás (legtöbb) feladata az **optimalizáció**ról szól.

2.1. Mitől optimalizáció?

- példa: $f^* = \arg \max_{x \in X} f(x)$
- feladat: keressük azt az modellt, aminek a paramétereit (súlyait, jele $w \in W$) a legjobban állítom be, a legjobban teljesít általában minimumot keresünk
- jó = minimumtól való eltérés kicsi
- $f^* = \arg\min_{w \in W} f(w, x)$ (ahol w a tanult paraméterek és x a bemeneti példányok)
- valahol könnyebben látszik, valahol nehezebben látszik az optimalizáció (problémamegoldás) pl. legrövidebb A-ból B-be vezető út (lehetséges jelentései: legrövidebb számú lépéssorozat, legrövidebb úthossz, legrövidebb idő)

2.2. Intelligens viselkedés

Tipikus feladatok, amiket ha képes megoldani, intelligensként tekintünk rá.

A) Tervezés

- adott bizonyos lépések elvégzésének egy sorrendje \rightarrow cél:
 - hogy a legtöbbet gyártsuk
 - hogy a legnagyobb legyen a haszon
- ha nem triviálisan kicsi a feladat, nem várhatjuk el, hogy az MI jobban teljesítsen

B) Kép- / hang- / szövegfelismerés

- pl. ismerje fel, hogy milyen betűt ábrázol a rajz
- megadunk egy **veszteségfüggvény**t / **hibafüggvény**t → cél: az ettől való eltérés minimalizálása

C) Tanulás

- kulcs: fejlődés (minden egyes iterációnál váljon jobbá a korábbi iterációhoz képest)
- pl. darts célbadobása: ha nagyon magasan van, vigye lejjebb, ha túl balra dob, jobbrább kell tolnom \Longrightarrow paraméterek finomhangolása
- \bullet találja el a célpontot \to vizsgálja meg az eredményt \to változtasson a paramétereken (váljon jobbá)
- szintén, a célunk
 - hiba minimalizálása
 - pontosság maximalizálása
- feladat: határozzuk meg, hogy a hibafüqqvény az adott helyen hogyan fog változni

Л.

gradiens, deriválás

• gépi tanulás osztályai

- (a) Felügyelt tanulás (supervised learning)
 - tudjuk a jó választ
 - az MI eredményét összehasonlíthatjuk vele (jó-e vagy sem, mennyire jó, stb.)
 - előfeltétel: álljon a rendelkezésünkre sok példa / adat, amik meg vannak címkézve (címkézett adat) \rightarrow ez a súlyállítgatás miatt fontos
- (b) Felügyelet nélküli tanulás (unsupervised learning)
 - címke nélküli adatunk van
 - "majd meglátjuk" alapon derül ki a képessége
 - -pl. a '70-es évek óra így működtek a karakterfelismerő rendszerek \to klaszterezéssel megállapítja, mennyire hasonlítanak
 - van, hogy mi adjuk meg, hány csoportba rendezze a bemeneteket (pl. számjegyek esetén 10-et), VAGY rábízzuk, hogy saját maga fedezze fel ezeket a csoportokat lehetséges probléma: a 9-es és a 6-os számjegyet azonosnak veszi
- (c) Megerősítéses tanulás (reinforcement learning)
 - régi ötletről van szó
 - próbálja meghaladni a felügyeletet
 - nincs címke, és adat sem igazán \rightarrow helyette **visszacsatolás** van
 - ha a visszacsatolás szerint helyes az eredmény, **jutalom**ban részesül (reward)
 - "próba-szerencse" (trial and error) alapjú
 - példa: α_0 sakkjáték
- \bullet megjegyzés: a tanulás lassú folyamat
 - felügyelt és megerősített tan.: sok számítás és futtatás
 - felügyeletlen tan.: valamivel kevesebb
 - ha meggondoljuk, az emberek is lassan tanulnak

D) Valami új generálása

- a tanulás alkalmazása a szoftver generatív aspektusában (Dall-E, ChatGPT, stb.)
- az alábbi gondolatok álnak mögötte
 - (a) Önkódoló rendszerek (autoencoders)
 - az alábbiakra van szükségünk:
 - * adott egy bemenet és egy kimenet: $in, out \in \mathbb{R}^D$
 - * kódolós (encoding): $f: \mathbb{R}^D \to \mathbb{R}^d$, ahol $d \ll D^{-1}$
 - \ast dekódolás (decoding): $\boxed{g:\mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^D}$
 - * generatív kimenet (geverative output): g(y), ahol $y \in \mathbb{R}^d$ tetszőleges (random)

 $^{^1 {\}it Jelentése}$: sokkal kisebb a dimenzionalitás
a $d{\it -}{\it nek}$ $D{\it -}{\it hez}$ képest

- az ötlet mögötte: van egy óriási dimenzionalitású adatunk \rightarrow a kódoló f függvénnyel lecsökkentjük a dimenzionalitását \rightarrow az így kapott eredményt dekódoljuk a g-vel, hogy a bemenetivel azonos dimenzionalitású eredményt kapjunk
- $c\acute{e}l:$ úgy kódoljuk át a bemenetet, hogy az eredeti bemenet "jellegzetességeit" megőrizze
- olyan, mint a JPEG tömörítő algoritmusa; hogy az ember számára nem látható részleteket eliminálja a képből, ezzel csökkentve a fájlméretet
- eredmény: minél jobbak a leképezőfüggvényeink, annál jobban fog hasonlítani a végeredmény az eredeti bemenetre
- pl. arc generálása, javító algoritmusok

(b) GAN – generative adversarial network

- lehetséges magyar fordítása: generatív ellenféli hálózat
- példán keresztül szemléletve: adott két MI
 - * az egyiknek (A vagy **generátor**) a feladata: tanulja meg, hogyan kell bankjegyet hamisítani
 - \ast a másiknak (Bvagy **diszkriminátor**) a feladata: tanulja meg felismerni a hamis bankjegyeket
 - * a két modell interakcióban van egymással
 - * kezdetben az A szörnyen teljesít, így a B-nek könnyű dolga van
 - * ahogy A egyre fejlődik, úgy válik B-nek a feladata nehezebbé
 - * ezt a módszert **generátor-diszkriminátor modell**nek is hívják

2.3. Mitől nehéz az optimalizáció?

- $f^* = \arg\min_{w \in W}(w, x)$ jellemzően $W \subseteq \mathbb{R}^N$, ahol $N > 10^6$
- azaz hatalmas a dimenzionalitás, amivel dolgoznunk kell
 - nem egyértelmű, melyik súlyt finomhangoljuk
- \bullet nem gyakran folytonos / deriválható / monoton \rightarrow csúnya függvények
 - más szóval "rücskös" függvények (rugged functions)
 - -nem alkalmazhatók a jól ismert t
teleink analízisból \rightarrow nincs esélyünk megtalálni az eg
zakt szélsőértékeit
 - ezért közelítenünk kell felé

2.4. Hogyan próbálkozhatunk?

- \bullet a biológiából, a természetből inspirálódunk \rightarrow matematikai modellek
 - A) agy \rightarrow mesterséges neurális hálók (artificial neural networks)
 - B) evolúció → **evolúciós algoritmusok** (*evolutionary algorithms*)
 - C) társas rovarok \rightarrow rajintelligencia (swarm intelligence methods)
- róluk később bővebben lesz szó

3. Felügyelt tanulás

Más fordítások: ellenőrzött tanulás.

3.1. Felügyelet nélküli tanulás – visszatekintés

- \bullet nagy adathalmaz \to megpróbál hasonlóságokat és különbségeket észrevenni \to csoportosítás, klaszterezés
- nincs visszacsatolás a környezettől, nincs (számszerű) visszajelzés

3.2. Felügyelt tanulás

- van egy "tanító", azaz az adataink meg vannak címkézve, ami egyfajta visszajelzésül szolgál
- pl. hagyományos számítógépes programozás

• ehhez képest a felügyelt tanulás

- emberibb példa: " $mit\ csin\'al\ a\ g\'ep$ " feladattípus (2. osztályból) \to a programra kell rájönni, ahol ismerjük a bemenetet és a kimenetet
- felügyelet nélküli tanulás: a visszacsatolás hiányzik (címkeinformáció) → sokkal nehezebbnek tűnik

3.3. A tanulás típusai

- tanulás: saját teljesítményünk fejlesztése megfigyelések alapján Machine Learning
- **gépi tanulás**: az MI "*részhalmaza*", a számítógépes rendszerek a megfigyelendő adatokban található mintákból tanul
- tanulási feladatok
 - klasszifikáció (osztályozás): ahol egy véges halmaz a kimenet
 - regressziós : ℝ ahol a kimenet egy numerikus predikció, (numerikus) feladat
- (2. osztályos példa) hogyan jövünk rá a programra / az algoritmusra? → mintát fedezünk fel a bemenet és kimenet között ÉS / VAGY próbálkozunk (és ezt optimalizáljuk)
- a hiba segítségével lehet irányítani a tanítást → modell (függvény) ⇒ távolságfüggvény

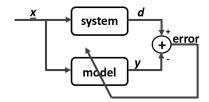
3.4. Mi az a felügyelt tanulás?

Adott egy N darabból álló **tanító adathalmaz** (training data set), mely

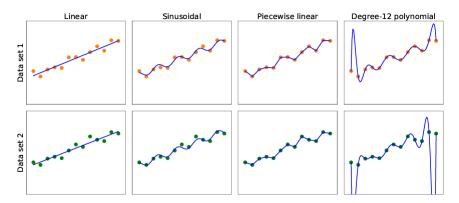
$$(x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots, (x_N, y_N)$$

bemeneti-kimeneti párokból áll, melyeket egy ismeretlen y = f(x) függvény generált. A feladat, hogy fedezzük fel a h függvényt (**hipotézis**t – modellt), ami az igazi f függvényt közelíti.

- \bullet adottak bement-kimenet párosak: $x_1^{(p)}, \dots, x_n^{(p)}, d^{(p)}$
- p: a minták száma, n-dimenziós bemenet, skaláris kimenet
- x vektor \rightarrow rendszeren és modellen keresztül $\rightarrow d$ és y

- a hiba vezérli a tanulást, és a hibát onnan tudjuk, hogy ismerjük a helyes kimenetet
- sokféle tanítási módszer létezik
- szemléletes példa: (x,y) pontpárokat adunk meg \to találjunk egy függvényt, ami átmegy ezeken a pontokon

- $\bullet\,$ mi a baj ezzel a megközelítéssel? \to túl specifikus az eredmény, más bemenet esetén nem lesz jó az eredményünk
- adathalmaz / tanítóminta ne csak egy adott adatszettre illeszkedjen rá → legyen jó az általánosítóképessége

3.5. Problémák

- alulilleszkedés: túl egyszerű a modell, így nem jó az általánosító képessége
- túlilleszkedés: túl specifikus, szintén nem kezeli jól a tesztadatot

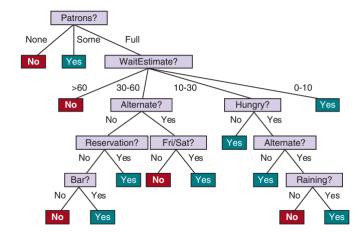
3.6. Döntési fák

- fák egyes csúcsaiban egyes helyzetek vannak, ahol az élek egyes döntéseket jelentenek
- egy logikai döntési fára gondolhatunk így is:

$$Output \iff (Path_1 \lor Path_2 \lor \dots)$$

ahol az egyes Pathok (fagráfon utak) a gyökérből az egyes levelekbe vezető utakat jelölik (tehát, hogy igaz vagy hamis döntésre jutottunk az egyes lépéseket követően)

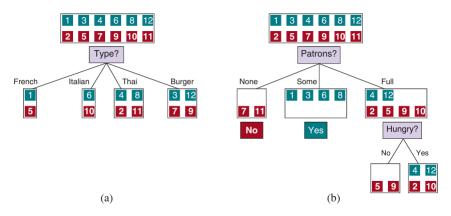
- pl. éttermi várakozási probléma
 - rengeteg szempont felsorolva, mindegyikhez tartozhat néhány eset
 - a szerzők felállítottak egy döntési fát erre a szituációra

- mit csináljon, ha vannak információink nemcsak az inputról, hanem az outputról?
- az attribútumminták alapján hogyan tudunk felépíteni egy fát?

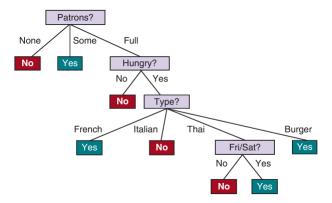
Example					Input	t Attribu	ıtes				Output
	Alt	Bar	Fri	Hun	Pat	Price	Rain	Res	Туре	Est	WillWait
\mathbf{x}_1	Yes	No	No	Yes	Some	\$\$\$	No	Yes	French	0–10	$y_1 = Yes$
\mathbf{x}_2	Yes	No	No	Yes	Full	\$	No	No	Thai	<i>30–60</i>	$y_2 = No$
\mathbf{x}_3	No	Yes	No	No	Some	\$	No	No	Burger	0–10	$y_3 = Yes$
X 4	Yes	No	Yes	Yes	Full	\$	Yes	No	Thai	10-30	$y_4 = Yes$
X5	Yes	No	Yes	No	Full	\$\$\$	No	Yes	French	>60	$y_5 = No$
x ₆	No	Yes	No	Yes	Some	\$\$	Yes	Yes	Italian	0–10	$y_6 = Yes$
X 7	No	Yes	No	No	None	\$	Yes	No	Burger	0–10	$y_7 = No$
\mathbf{x}_8	No	No	No	Yes	Some	<i>\$\$</i>	Yes	Yes	Thai	0–10	$y_8 = Yes$
X 9	No	Yes	Yes	No	Full	\$	Yes	No	Burger	>60	$y_9 = No$
\mathbf{x}_{10}	Yes	Yes	Yes	Yes	Full	\$\$\$	No	Yes	Italian	10-30	$y_{10} = No$
${\bf x}_{11}$	No	No	No	No	None	\$	No	No	Thai	0–10	$y_{11} = No$
X ₁₂	Yes	Yes	Yes	Yes	Full	\$	No	No	Burger	<i>30</i> – <i>60</i>	$y_{12} = Yes$

- eddig csak kézzel építettünk fel, most automatizáljuk a folyamatot
- precedenciát állítunk fel az attribútumok alapján; azaz lesznek fontosabb attribútumok (szempontok), amik előnyt élveznek a többivel szemben

- mikor fontosabb egy attribútum, ha jobban szeparálja az eseteket

-ezt az algoritmust rekurzíve meghívjuk és így építjük fel a fát \to optimélis lesz az bemeneti adathalmaz szempontjából, megkapjuk, hogy optimálisan hogy jutunk el a legrövidebb úton a fa gyökeréből a csúcsba

• előnyei

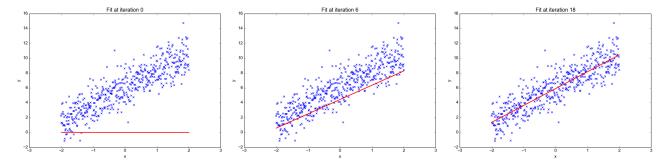
- könnyű megérteni
- hatalmas adathalmazra is jól kiterjesztehtő (scalability)
- rugalmasan kezeli a véges és folytonos adatokat
- klasszifikáció és regresszió egyszerre

• hátrányai

- szuboptimális pontosság (főleg a mohó keresés miatt)
- ha a fa mély, egy új előrejelzés nagyon költséges lehet egy új példánál
- a döntési fák instabilak egyetlen új példa hozzáadása a teljes fát megváltoztathatja

3.7. Regresszió

• feladat: egy lineáris függvényt hogyan illeszthetünk rá egy adathalmazra

4. Neurális hálózatok

4.1. Biológiai és mesterséges neuronok

4.1.1. Biológiai neuronok

- a biológiából jött a motiváció ha ott működik, miért ne működne gépeknél is?
- emberi idegrendszer: egy nagyon összetett rendszer
 - feladatai: emlékezés, gondolkozás, problémamegoldás, döntéshozatal, stb.
 - neuron: jeleket kap meg más neuronoktól és ezeket kombinálja
 - * egy baba az agyában 10¹¹ db. neuronnal születik
 - * egy neuron kb. 1000 neuronhoz van hozzácsatlakoztatva \to 10¹⁴ db. kapcsolat (vagy él, ha gráfos szempontból közelítjük meg)
 - * az emberi memóriakapacitás: 1 és 1000 TB között
 - ezek a jelek a *dendrit*ek mentén haladnak
 - ha a jel elég erős \rightarrow kimeneti jel az axonon keresztül más neuronokhoz
- felépítése
 - -neuronok (idegsejtek) 10^{11} darab van belőlük
 - -átlagosan 100 összeköttetés per idegsejt \rightarrow 100 billió összesen
 - sejttest \rightarrow információ \rightarrow axon

4.1.2. Mesterséges neuronok

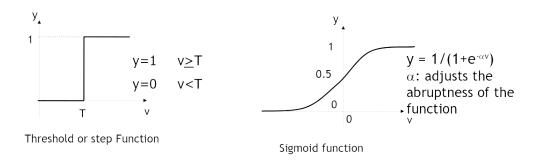
• az emberi agy és a számítógép összehasonlítása

	Számítógép	Emberi agy
$Sebess\'{e}g$	4 GHz felett	40-50 Hz
Működési mód	sorosan (lineárisan)	párhuzamosan
Ember felismerése	bonyolult	könnyű ²

- az idegrendszernek egy egyszerűsített modelljét használjuk fel az MI-ben is
- mesterséges neuron: a bemenetek n-dimenziós $vektorok\ ((x_1,\ldots,x_n),\ ezek\ a)$, melyek sú-lyokkal rendelkeznek $((w_1,\ldots,w_n))$, melyeket egy v értékben "összeadó csomópontban" $(sum-ming\ junction)$ számszerűsítünk. Ezeket átadjuk egy Φ függvénynek, ami visszaalakítja olyan formátumúvá, hogy bemenetként fel tudják használni más neuronok

$$((x_1, w_1), \ldots, (x_n, w_n)) =: \mathbf{v} \mapsto \Phi(\mathbf{v}) := (y_1, \ldots, y_n)$$

- önmagukban csak egyszerű feladatok megoldására képesek
- viszont ha elég sokat használunk fel belőlük, melyek össze vannak kötve egymással, képesek komplex feladatokat is megoldani
- Φ aktivációs függvény: a kimenetet két aszimptota között korlátozza le, hogy a neuronok egy ésszerű, dinamikus intervallumon belül legyenek értelmezve
 Tipikusan lépcsős (step function) vagy szigmoid függvény (sigmoid function) szokott lenni.

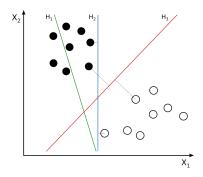
1. ábra. Lépcsős és szigmoid függvény

4.2. Egyrétegű perceptronok

- Rosenblatt vezette be 1958-ban, ez volt az első modell felügyelt tanulásra
- a McCulloch–Pitts-modellen alapult
- \bullet feladat: lineárisan szétválasztja (szeparálja) \Longrightarrow osztályozza az adathalmazt
- előfeltétel: az adat legyen lineárisan szeparálható
- ezen limitáció miatt elapadt a lelkesedés iránta, de a '80-as években ismét elkezdtek érdeklődni a kutatók (napjainkban is fontosak)
- ennek továbbfejlesztett változata a *többrétegű perceptronok*, melyek lineárisan nem szeparálható mintákat is képesek csoportosítani

4.2.1. Lineáris szeparabilitás

- Matematikai jelentése: szerkesszünk egy hipersíkot, amely kettéválasztja az adatokat úgy, hogy egy adat pontosan egy csoportba tartozhat (függvény grafikonja felett vagy alatt)
- Megjegyzés: kétdimenziós adatok esetén egyenest, n-dimenziós adathalmaz esetén (n-1)-dimenziós hipersík lesz a szeparátorunk

- 2. ábra. A H_1 hipersík nem választja szét az adathalmazt, míg a H_2 és H_3 igen.
- Példa: vegyünk két bemenetet: (x_1, x_2)
 - Megadhatunk-e rá egy szétválasztó egyenest?

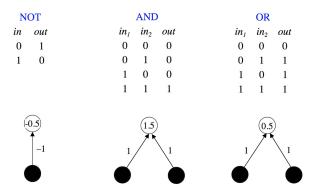
$$-w_0 + x_1 w_1 + x_2 w_2 = 0$$

- A perceptronok paramétereit **súlyok**nak (weights) hívjuk: w_1, w_2, \dots
- Mi az egyenlete?

$$x_2 = -\frac{w_1}{w_2}x_1 + \frac{w_0}{w_2}$$

4.2.2. Logikai kapuk

- Tipikusan kétváltozós, McCulloch-Pitts perceptronokkal megoldható feladat a logikai kapuk implementációja
- A logikai függvények (boolean functions), mint a \land (AND), \lor (OR) és a \neg (NOT) jól szeparálhatók lineárisan.³
- Mindegyik függvényre vannak bemeneteink: in_1 és in_2 , valamint egy out kimenet, melyekhez meg kell határoznunk a súlyokat és a küszöbértéket

3. ábra. A NOT, AND és OR függvények implementációja

• Vannak azonban olyan függvények, amelyekhez kézzel nem szerkeszthetünk ilyen hálózatot. Ilyen például az XOR

4. ábra. Az XOR-hoz nem tudunk megfelelő súlyokat megadni

- Mindegyik tanítóminta (training pattern) lineáris egyenlőtlenségeket állít elő a kimenet számára, melyek a hálózat bemeneteiből és a hálózat paramétereiből állnak → ebből kiszámíthatjuk a súlyokat és a küszöbértéket
- A következő egyenlőséget kell kielégítenie:

$$out = sgn(w_1 \cdot in_1 + w_2 \cdot in_2 - \theta).$$

$$\begin{vmatrix} in_1 & in_2 & out \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} \Rightarrow \begin{vmatrix} w_1 0 + w_2 0 - \theta < 0 \\ w_1 0 + w_2 1 - \theta < 0 \\ w_1 1 + w_2 0 - \theta < 0 \\ w_1 1 + w_2 1 - \theta \ge 0 \end{vmatrix} \Rightarrow \begin{vmatrix} \theta > 0 \\ w_2 < \theta \\ w_1 < \theta \\ w_1 + w_2 \ge \theta \end{vmatrix}$$

5. ábra. Az AND-hez tartozó egyenlőtlenségrendszer

 $^{^3}Megjegyz\acute{e}s$. Összesen $2^4=16$ darab logikai függvény van, viszont a felsorolt 3-ból $(\land,\lor$ és $\neg)$ kirakhatjuk az összes többit is.

- Láthatjuk, hogy **végtelen sok megoldás**unk lehet. Hasonló igaz ez a NOT-ra és az OR-ra is.
- Ha a fenti egyenlőtlenséget elvégezzük az XOR-ra → a 2. és a 3. ellent mond a 4. egyenlőtlenséggel, így nincs megoldása a feladatnak (hátránya a perceptronoknak)

$$\begin{vmatrix} in_1 & in_2 & out \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} \Rightarrow \begin{vmatrix} w_1 0 + w_2 0 - \theta < 0 \\ w_1 0 + w_2 1 - \theta \ge 0 \\ w_1 1 + w_2 0 - \theta \ge 0 \\ w_1 1 + w_2 1 - \theta < 0 \end{vmatrix} \Rightarrow \begin{vmatrix} \theta > 0 \\ w_2 \ge \theta \\ w_1 \ge \theta \\ w_1 + w_2 < \theta \end{vmatrix}$$

6. ábra. Az AND-hez tartozó egyenlőtlenségrendszer

- komplexebb hálózatokra lenne szükségünk, vagyis olyanokra, melyek több kisebb hálózatot kombinálnak; vagy egy másik aktivációs függvényt kellene használnunk
- akárhogy is, bonyolultabbá válik a küszöbérték és a súlyok meghatározása papíron

4.3. Perceptronok tanítása

• angolul: training of perceptrons (itt: tanítás, esetleg kiképzés)

A perceptronok tanításának algoritmusa.

I.) Inicializáció

- állítsuk be a kezdeti értékeit a **súlyok**nak: w_1, w_2, \ldots, w_m
- állítsunk be egy θ küszöbértéket egy random számra a(z) $\theta \in \left[-\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right]$ intervallumból
- állítsuk be a η tanulási rátát egy pozitív számra úgy, hogy $\eta < 1$

II.) Aktiváció

• számítsuk ki a p-edik iteráció tényleges kimenetét

$$y = \Phi\left(\sum_{i=1}^{m} x_i \cdot w_i\right)$$

• aktivációs függvény: küszöbérték / lépésfüggvény (vagy előjelfüggvény)

$$y(p) = step\left[\left(\sum_{i=1}^{m} x_i \cdot w_i\right) - \theta\right]$$

- III.) Súlyok tanítása: a perceptronok súlyainak frissítése
 - új súlyok:

$$w_i(p+1) = w_i(p) + \Delta w_i(p)$$

• súlykorrekció:

$$\Delta w_i(p) = \eta \cdot x_i(p) \cdot e(p)$$

• hiba (error):

$$e(p) = d(p) - y(p)$$

IV.) <u>Iteráció</u>: inkrementáljuk egyesével a *p*-t, térjünk vissza a II. lépéshez és ismételjük a folyamatot a konvergenciáig

Példa az algoritmusra: perceptronok tanítása a logikai "és" műveletére .

Az epochnak 4 lehetséges bemeneti mintája van:

Kezdeti súlyok:

$$w_1 := 0, 3$$
 és $w_2 := -0, 1$.

Küszöbérték: $\theta := 0, 2$. Tanulási ráta: $\eta := 0, 1$.

Epoch	Ite- ráció	Bemenetek		Kezdeti súlyok		Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végleges súlyok		
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$	
1	1	0	0	0,3	-0,1						
	2	0	1								
	3	1	0								
	4	1	1								

7. ábra. 1. lépés – Initicializáció

Tényleges kimenetek:

$$y(p) = y(1) = step\left[\left(\sum_{i=1}^{m} x_i \cdot w_i\right) - \theta\right] = step\left[\left(0 \cdot (0,3) + 0 \cdot (-0,1)\right) - 0,2\right] = step\left(-0,2\right) = 0$$

Epoch	Ite- ráció	Beme	\mathbf{netek}		deti yok	Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végl súl	leges yok
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$
1	1	0	0	0, 3	-0, 1		0			
	2	0	1							
	3	1	0							
	4	1	1							

8. ábra. 2. lépés – Aktiváció

Az "és" műveletre a 00 bemenetekre 0 lesz az eredmény. Hiba:

$$e(p) = e(1) = d(1) - y(1) = 0 - 0 = 0.$$

Epoch	Ite- ráció	Beme	Bemenetek		menetek Kezdeti súlyok		Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végleges súlyok	
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$	
1	1	0	0	0, 3	-0,1	0	0	0			
	2	0	1								
	3	1	0								
	4	1	1								

9. ábra. 3. lépés – Súlyok tanítása
$$(1/2)$$

Megjegyzés. Az "epoch" kifejezés szó szerint kort, korszakot jelent. Szinonimaként a GT témakörében még generációnak (generation) is nevezik, leginkább az evolúciós algoritmusok esetében. Arra utal, hogy "hanyadik generációs fejlettségben" van az adathalmaz. Nem vagyok benne biztos, hogyan szokták lefordítani a magyar szakirodalomban, így inkább az angol megfelelőjét választottam.

Az új súlyok kiszámítása.

$$\Delta w_1(p) = \Delta w_1(1) = \eta \cdot x_1(1) \cdot e(1) = 0, 1 \cdot 0 \cdot 0 = 0$$

$$\Delta w_1(p+1) = w_1(1) + \Delta w_1(1) = 0, 3 + 0 = 0, 3$$

$$\Delta w_2(p) = \Delta w_2(1) = \eta \cdot x_2(1) \cdot e(1) = 0, 1 \cdot 0 \cdot 0 = 0$$

$$\Delta w_2(p+1) = w_2(1) + \Delta w_2(1) = (-0, 1) + 0 = -0, 1$$

Epoch	Ite- ráció	Beme	netek		deti yok	Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végleges súlyok	
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$
1	1	0	0	0, 3	-0, 1	0	0	0	0,3	-0,1
	2	0	1							
	3	1	0							
	4	1	1							

10. ábra. 3. lépés – Súlyok tanítása (2/2)

Innentől p := p + 1 = 2. Ismételjük a 2-3-4. lépéseket, ameddig el nem kezd konvergálni.

Epoch	Ite- ráció	Beme	netek	Kez súly	deti yok	Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végl súl	leges yok
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$
1	1	0	0	0,3	-0, 1	0	0	0	0, 3	-0, 1
	2	0	1	0,3	-0,1					
	3	1	0							
	4	1	1							

11. ábra. 4. lépés – Iteráció

Epoch	Ite- ráció	Bemenetek		Romonotok		deti yok	Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végleges súlyok		
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$		
1	1	0	0	0,3	-0, 1	0	0	0	0,3	-0, 1		
	2	0	1	0, 3	-0, 1	0	0	0	0, 3	-0, 1		
	3	1	0	0, 3	-0, 1	0	1	-1	0, 2	-0, 1		
	4	1	1	0, 2	-0, 1	1	0	1	0,3	0,0		

12. ábra. 1. epoch végeredménye

Epoch	Ite- ráció	Beme	\mathbf{netek}		deti yok	Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végl súl;	leges yok
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$
2	5	0	0	0,3	0,0	0	0	0	0,3	0,0
	6	0	1	0, 3	0,0	0	0	0	0, 3	0,0
	7	1	0	0, 3	0,0	0	1	-1	0, 2	0,0
	8	1	1	0, 2	0,0	1	1	0	0, 2	0,0

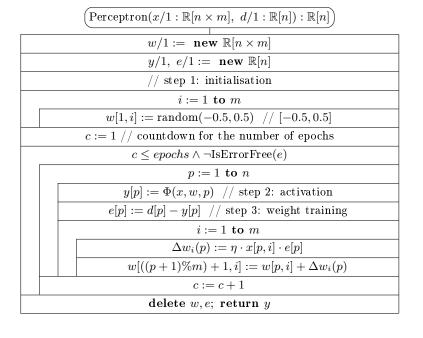
13. ábra. 2. epoch végeredménye

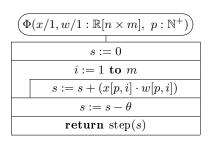
Epoch	Ite- ráció	Bemenetek		Kezdeti súlyok		Elvárt kimenet	Tényleges kimenetek	Hiba	Végleges súlyok	
	p	$x_1(p)$	$x_2(p)$	$w_1(p)$	$w_2(p)$	d(p)	y(p)	e(p)	$w_1(p+1)$	$w_2(p+1)$
5	17	0	0	0, 1	0, 1	0	0	0	0, 1	0, 1
	18	0	1	0, 1	0, 1	0	0	0	0, 1	0, 1
	19	1	0	0, 1	0, 1	0	0	0	0, 1	0, 1
	20	1	1	0, 1	0, 1	1	1	0	0, 1	0, 1

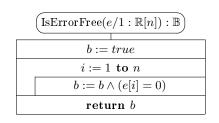
14. ábra. 5. epoch végeredménye

- Ilyen feladat szerepelhet a vizsgán!
- Bebizonyították, hogy ezzel az algoritmussal bármely kétosztályosan szeparálható feladatra adható egy szétválasztó hipersík (ami két osztály esetén egy egyenes).
- A konvergencia gyorsasága sok mindentől függ: a sorrendtől, a küszöbértékektől (egyes θ értékekre jobban konvergál), stb.
- A back-propagattion algoritmussal több perceptront összerakhatnak hálózatba

A következő struktogram csak vázlatosan szemlélteti az algoritmust. Feltételezzük, hogy az egyes paraméterek, mint az $epochs: \mathbb{N}^+, \ \theta: [-0.5, 0.5]$ és $\eta: \mathbb{R}$ változók globálisak. A pontos implementációs részleteket (globális változók, helyes inicializáció, függvényparaméter-átadás érték, cím vagy referencia szerint, stb.) az Olvasóra bízzuk.

5. Etikai és jogi kérdések az MI területén

5.1. Az MI eredményei és nem kívánt következményei

- az MI létrejöttének elsődleges motivációja az emberek mindennapjainak könnyebbé, kényelmesebbé tétele
 - technológiai áttörések (pl. navigációs és GPS, stb.)
 - monoton feladatok automatizációja → hatékénység növelése
 - kutatásfejlesztésben áttörések ennek köszönhetően
 - (meg csomó példát lehet mondani, hamar össze tud szedni ilyeneket az ember)
- Center for Humane Technology
 - alapítói: Tristan Harris, Aza Raskin
 - mindketten az MI etikai kérdéseivel, következményeivel foglalkoznak (ethicist)
 - az MI-dilemma (the AI dilemma): a tudományág és a technológia fejlődésének mértéke beláthatatlan mértéket ölt, így a friss innovációk olyan következményeket vonhatnak maguk után, melyekre nincs felkészülve a társadalmunk
 - * az emberi kép- és hanggenerálás hamar megérkezett, az eredményük minősége gyakran megkülönböztethetetlen a valós nyersanyagtól \rightarrow a hang és kép alapú bizonyítékok elavulttá, használhatatlanná váltak az igazságszolgáltatásban
 - * széles körben elérhetővé vált a generatív MI, emiatt felhasználhatjuk saját szolgáltatásaink (pl. rúter meghekkelésére írjunk programot), intézményeink kijátszására (pl. autoriter rezsimek manipulációja)
 - * jogilag teljesen érintetlen, korlátozások nélküli területek, esetek
 - videók az MI-dilemmáról
 - * https://www.youtube.com/watch?v=xoVJKj8lcNQ&t=203s
 - * https://www.youtube.com/watch?v=cBO_-qKbal4&t=1163s
- egyre többen használják fel képzőművészeti célokra az eszközt
 - MI-generálta zenei videó: https://www.youtube.com/watch?v=uG8vItscFKc

5.2. Az MI és a művészet viszonya – Théâtre d'opéra spatial

- 2022, Colorado State Fair: éves szépművészeti verseny
- Jason Michael Allen a fotomanipulációs kategóriában nevezett egy MI-generálta képpel
- a Midjourney plotformával készült; az első MI-generálta kép, ami **díjat nyert**
- hatalmas közfelháborodás a sajtóban
- felmerül egy csomó kérdés
 - Művészetnek számít-e az MI által generált anyag?
 - A szerzői jog kit illet meg? Az utasítás (prompt) kiadóját vagy a platformot szolgáltató céget?
 - El fogja venni az emberek munkáját?
 - Eszközként vagy veszélyes vetélytársként tekintsünk rá? (\rightarrow az érem két oldala)

15. ábra. Jason Michael Allen – Théâtre d'opéra spatial

5.3. Felmerülő gondok az adatbázisa kapcsán

- generatív mechanizmus: generátor-diszkriminátor modell → ha ugyanazzal az adathalmazzal dolgoznak, könnyen beszennyezhetik egymás adathalmazát → torz eredményt kaphatunk
- a GPT (generative pre-trained transformer) a teljes internetet felhasználja, de **nem jelöli meg** a forrásait, ami alapján generálta a tartalmat (pl. szöveget) \rightarrow plagizálás, másolás?
 - a jegyzet írása idején (2023/2024/2. félév) egyes GPT modellek elkezdtek erre odafigyelni,
 pl. a Bing Copilot megjelöli a forrásait
 - kapcsolódó probléma: internetre kiengedve hamar rasszistává vált a ChatGPT \rightarrow Ki a felelős érte? A cég? A termék? Kit lehet felelősségre vonni?

5.4. Korábbi találkozásaink az MI-vel

- a technológia 3 szabálya
 - 1. Amikor feltalálunk egy úőj technológiát, az új felelősségek osztályát fogja felfedni. (When you invent a new technology, you uncover a new class of responsibilities.)
 - 2. Ha a technológia hatalmat ruház át, az versenyt indít. (If the tech confers power, it starts a race.)
 - 3. Ha nem koordináljuk, a verseny tragédiába fulladhat. (If you do not coordinate, the race ends in tragedy.)
- első MI, amivel az ember találkozott: sütik a weblapokon, social media (adatgyűjtés, amit ellenünk használtunk fel) profilozás megindult, csoportra szabott reklámok

csomó új negatív káros hatás jelent meg, ami ránk is hatássak van (doomscrolling, polarizáció, stb.)

adatalapú érdeklődés-fenntartás (data-based engagement maximalisation)

- második találkozás az MI-vel:
 - 2017-ig generatív MI; megszabott területeken lehetett hozzáférni (robotika, beszédfelismerés és -szintézis, zene- és képgenerálás, stb.)
 - 2017-ben **transzformer modellek** megjelennek
 - 2017 után; nyelvfeldolgozás, generatív nagy multimodális nyelvi modellek (generative large language multimodal models, GLLMM)

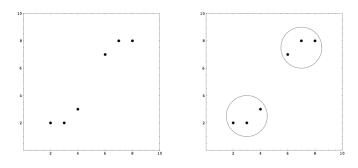
6. Felügyelet nélküli tanulás

6.1. Fő különbségek a felügyelt tanulástól

- nincsenek címkék (néha még az adat osztályai és jellemzői sem ismertek)
- tipikus feladatok: csoportosítások, hasonlóságok-különbözőségek felismerése (klaszterezés)
- stratégiák: klaszterezés (clustering) és dimenziócsökkentés (dimensionality reduction)

6.2. Klaszterezés

- <u>klasszifikáció</u> (felügyelt tanulás): esetén különböző típusú (címkéjű) adathalmazunk van és szabályt állít fel, ami az adathoz hozzárendeli az osztályt
- <u>klaszterezés</u> (felügyelet nélküli tanulás): hasonló elemek milyen közel vannak egymáshoz, az adatok szerkezetét azonosítja
- klaszter: adatok egy csoportja, melyre teljesül, hogy
 - az azonos klaszterbe tartozó pontok jobban hasonlítanak egymásra, közelebb vannak egymáshoz
 - az eltérő klaszterekbe tartozók jelentősen eltérnek egymástól

16. ábra. Klaszterek

- előnyei: nincs szükségünk címkékre; néha nem is ismerjük az osztályokat vagy azok jellemzőit; csökkenthetjük vele az adatok számát
- alkalmazásai: kép- és jelfeldolgozás, adatelemzés, piacelemzés, tartalommenedzsment
- elvárások, előfeltételek
 - n darab p-dimenziós adat $(x_i \in X_1 \times \cdots \times X_p \text{ (ahol } i \in [1..n]))$
 - -k darab **nemüres klaszter**t ($r\acute{e}szhalmazt$ vagy part'ici'ot) határozzunk meg, melyeknek uniója megadja az alaphalmazt és páronként diszjunktak

$$\forall i \in [1..k], C_i \subseteq X : C_i \neq \emptyset$$

$$\forall i, j \in [1..k], i \neq j : C_i \cap C_j = \emptyset$$

$$\bigcup_{i=1}^k C_i = X$$

- \bullet típusai: agglomeratív klaszterezés, prototípus alapú klaszterezés (pl. k-közepű klaszterezés), $\overline{\rm DBSCAN}$
- nincs univerzális megoldás, gyakran az adathalmaztól függ a megfelelő stratégia választása

6.2.1. Agglomeratív klaszterezés

- ullet angolul: SAHN = sequential agglomerative hierarchical non-overlapping clustering
- algoritmus
 - -n darab adatot n különböző klaszterbe soroljuk
 - ezután iteratívan összevonogatjuk a két "legközelebb állókat" (ez lehet minimum, maximum, átlaq távolsáq, stb.)
 - addig folytatjuk, ameddig egy klasztert nem kapunk
- előnyei
 - nem egy partíciót, hanem partíciók sorozatát hozzuk létre
 - nem kell előre meghatároznunk a klaszterek, partíciók számát
- hátránya: a legtöbb ilyen módszer
- az algoritmus matematikailag precíz leírása
- 1. lépés: adott $\{x_1,\ldots,x_n\}\subseteq R^p$ és $d:R^p\to\mathbb{R}$ egy távolságmetrika
- 2. lépés: kezdetben: $k_0 := n, \Gamma_0 := \{C_{0,1}, \dots, C_{0,k_0}\} = \{\{x_1\}, \dots, \{x_n\}\}$
- 3. lépés: $\forall i \in [0..(n-1)], \exists (a,b) \in \mathbb{N} \times \mathbb{N} : \min d(C_{i,a},C_{i,b})$

$$\Gamma_{i+1} := \left(\Gamma_i \setminus \{C_{i,a}, C_{i,b}\}\right) \cup \{C_{i,a} \cup C_{i,b}\}$$

4. lépés: kimenet: $\Gamma_0, \ldots, \Gamma_{n-1}$

6.2.2. Prototípus alapú klaszterezés (k-means clustering)

- nem az összes adat tartozhat klaszterekbe
- helyette, mindegyik C_i klaszterhez hozzárendelünk egy v_i pontont az adattérben (ezt jellemzően a **klaszter középpontjának** hívjuk)
- az egyes adatpontok abba a klaszterbe tartoznak, melynek a középpontjához áll a legközelebb:

$$||x_k - v_i|| = \min_{i=1}^K ||x_k - v_j|| \Longrightarrow x_k \in C_i.$$

• a klaszterezés során egy partíciómátrix jön létre

$$U = \begin{pmatrix} u_{11} & \cdots & u_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ u_{K1} & \cdots & u_{Kn} \end{pmatrix} \qquad u_{ik} = \begin{cases} 1 & (x_k \in C_i) \\ 0 & (x_k \notin C_i) \end{cases}$$

- további megállapítások a partíciómátrix koordinátáiról
 - -az adathalmaz összes pontja eleme valamely i-edik klaszternek: $\sum\limits_{i=1}^{K}u_{ik}=1$
 - nincsen üres klaszter: $\sum_{k=1}^{n} u_{ik} > 0$
- a prototípus alapú klaszterezések egyik leggyakoribb algoritmusa:

k-közepű klaszterezés (k-means clustering)

- a neve onnan jön, hogy megmondjuk, hány $K \in \mathbb{N}^+$ klaszterbe csoportosítsa a pontokat
- fontos, hogy jól határozzuk meg az optimális klaszterszámot
- hasonlóan iteratív folyamat, melyhez felhasználunk egy ún. objektív függvényt

$$J_{KM}(U, V) = \sum_{i=1}^{K} \sum_{x_k \in C_i} ||x_k - v_i||^2 = \sum_{i=1}^{K} \sum_{k=1}^{n} u_{ik} \cdot ||x_k - v_i||^2$$

ezt a függvényt kell minimalizálnunk

• a súlypontok / középpontok kiszámítása:

$$v_i = \frac{1}{|C_i|} \cdot \sum_{x_k \in C_i} x_k = \frac{\sum_{k=1}^n u_{ik} \cdot x_k}{\sum_{k=1}^n u_{ik}}$$

előnyök

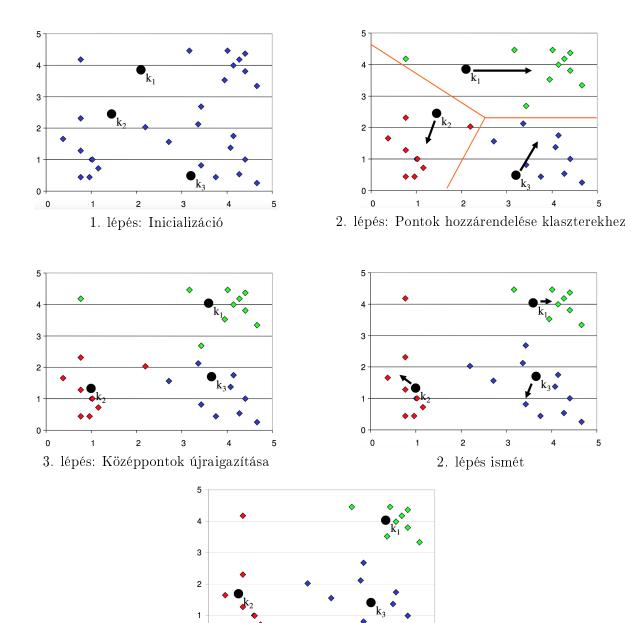
- egyszerű és könnyen implementálható
- intuitív objektív függvény
- relatíve hatékony: $\mathcal{O}(t \cdot k \cdot n)$
 - n: pontok száma
 - k: klaszterek száma
 - t: iterációk száma
 - jellemzően $k, t \ll n$

hátrányok

- alkalmazható, ha definiáljuk az átlagot
- muszáj meghatározni a K klaszterek számát
- vannak más távolságtechnikák, átlagszámítások
- sok esetben **lokális optimumban marad** (pl. nulla adatot tartalmazó klaszter)
- zajos és kirívó adatok kezelésére, valamint nem-konvex adatok felfedezésére sem alkalmas

• algoritmus

- 1. lépés: Határozzuk meg a klaszterek (K) számát. Legyen az adathalmaz $\{x_1,\ldots,x_n\}\subseteq R^p$. Legyen továbbá t_{max} a maximum iterációk száma, $\|\cdot\|_v$ a klaszter középpontjától való távolság (norma), ε pedig a küszöbérték / tolerancia.
- 2. lépés: Inicializáljuk a klaszterek középpontjait random értékekkel. $V^{(0)} \subseteq \mathbb{R}^p$
- 3. lépés: Döntsük el az összes (N) pontról, melyik osztályba tartozik (a legközelebbi középpontot hozzárendeljük). $U^{(t)}(V^{(t-1)})$
- 4. lépés: Újraszámoljuk a K klaszter középpontjait úgy, hogy feltételezzük, hogy a pontok a megfelelő partícióhoz tartoznak. Ha $\|V^{(t)} V^{(t-1)}\|_{v} \le \varepsilon \Longrightarrow$ véget ér az eljárás.
- 5. lépés: A 3-4. lépést addig ismételjük, ameddig egyik pontnak sem változik meg a partícióba való besorolása.
 - A végeredmény az U partíciómátrix és a V középpontok lesznek.

3-4. lépés (feltéve, hogy t_{max} alacsony)

6.2.3. **DBSCAN**

- angolul: Density-Based Spatial Clustering of Applications with Noise
- (nem volt róla részletesen szó)

6.3. Dimenziócsökkentés

- módszer: **főkomponens alapú analízis** (*principal component analysis*, PCA) legfontosabb dimenziók megragadása
- ullet statisztikus módszerrel az $n\text{-}\mathbf{dimenzi\acute{o}s}$ teret $m\text{-}\mathbf{dimenzi\acute{o}sra}$ csökkentjük (m < n)
 - azoktól szabadulunk meg, melyek a bemeneti tulajdonságokra nézve kis varianciájúak
- előnyei
 - kevesebb számítási idő, kevesebb adatot kell tárolni
 - redundanciát csökkenti
 - könnyű ábrázolni
- (nem volt róla szó részletesen az előadáson)

7. Reinforcement learning – megerősített tanulás

7.1. Miben más az eddigiektől?

- szemléletes példa: kutya betanítása, ha ügyes volt, jár a jutifalat
- emberek is ezt csinálják
- de beletartozhat az is, ha a problémáról, a célról és a megoldásról beszélünk...
- helyzetet cselekvéssé, akcióvá konvertáljuk át
- késleltetett jutalom; állapotról állapotra lépegetünk... hogyan számoljuk ki, hogy hány lépéssel korábban lett volna a megfelelő lépés?
- szóval azonos név (RL) 3 konceptuálisan eltérő nócióra: probléma, megoldások osztálya, mezők
- az, hogy miből tudunk tanulni, az egy speciális reward függvény lesz
- nem olyan sok infó, mint a felügyeltnél, de több,mint a felügyelet nélkülinél
- RL kutatási területei: állat fiziológia és pszichológia (etológia, viselkedéstan), (pavlov kutyái), optimális vezérlés (optimal control, szenzorok, ilyen bigyók), valamint a **játékelmélet** (általában diszkrét és véges, természetesen jön, hogy hogyan adjuk a rewardokat, pl. sakk lépések gráfja; game theory)
- RL látképe: csak egy-kettőről lesz szó bővebben
- modell-alapú (→ Markov decision process, döntési fa felépítése, nemlineáris cuccok) vagy modellmentes approach (gradienscsökkentéses metódusok, ezen belül off-policy (két külön térkép) vagy on-policy (menet közben átírja a térképet))
- cél: hogy az ágens maximalizálja a jutalomfüggvényt (különböző akciókválasztásával)
- pl. $Agent \rightarrow Action: a_t \rightarrow Environment$ és $Environment \rightarrow Reward: r_t; Newstate: s_{t+1} \rightarrow Agent$
- grides példa; hiányzik a MODELL (összes olyan szabály, mely a környezet működéséért felelős, pl lecsúszhatunk a mátrixról) és a POLICY () ()
- trajektória (trajektórium?)
- MDP markov döntési fák (process): matematikai módon kezelhetjük a döntéseket; érvényesül a Markov-tulajdonság / szabály / property – nem számít a múlt, nem befolyásolja, hova mehetek KÖVETKEZŐNEK
- actually, mégis trajektória
- tovább lett formalizálva a bigyó
- modell: $T(s, a, s') \sim Pr(s'|s, a)$, ahol s' jelöli a successor state-et
- azt a függvényt, ami megoldja a problémát (annak definícióját), policy-nek hívjuk és π -vel jelöljük
- stochasztikus világ: ja jobbra megyek, nem garantált, hogy jobbra is megyek, de nagy esély van rá
- a szürke jelöli a falat, amibe beleütközhetünk
- pl. 80%-ban optimálisan viselkedek, de a maradékban meg ráhagyom a döntést a random faktorra
 → a szabadban elengedjük felfedezi a gépet
- vannak várható értékek... kurva jó
- $\bullet\,$ ez a $QQ(s_t,a_t)=\mathbb{E}[\dots]$ fgv, melynek értéke
- értéktanuló és policytanuló algoritmusok (nagy osztályok az RL-en belül)

7.2. Érték keresés

- ullet keressük meg a Q sgv-t
- Atari játék példa
- melyik (s,a) értékpár a jobb? (merőleges ütközés és 1-et eltalálunk vagy α -szögben és POTEN-CIÁLISAN többet)
- a Q-fgv-re alkalmazhatunk neurális hálózatokat is
- \bullet kéne egy becslés, hogy mennyire jók a ... becsléseink?? \to kiválasztjuk a maximumot, ez lesz az adott állapotban a policy
- hátulütője: nem alkalmas folytonos action state-ekre, stochasztika
- ullet ötlet: hagyjuk ki a Q megbecslését és foglalkozzunk a π policyval
- tartalom...
- tartalom...

7.3. title

- kapunk egy elszlásfgvt, amit paraméterezhetöünk a μ -vel és a σ^2 -tel, plusz még normalizált is szóval minden fasza \rightarrow diszkrét esetet folytonos esetre átvittük
- pl. önvezető autók
- gradienscsökkentés
- szimuláció → leprogramozzunk a modellt (valóságot), de lehet, nem lesz olyan jó, mint a valóság
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...

8. Bilógiai alapú MI megoldások

8.1. title

- agy, evolúció(természetes kiválasztódás), rajintelligencia
- swarm intelligence
- egyedül elég buta, viszont együttesen a problémamegodlási képességük erős
- mérnöki szempontból izgalmasak, mely kedvező tulajdonságai vannak
- nagy létszám esetén sorozatgyártott egyszerűen összeszerelhető, olcsók, tök egyformák
- nincs főnökük per se (a királynő valójában csak egy elcseszett szülőgép, különösebben leszarja a boj életét)
- \bullet másik tul: nem kommunikálnak (emberi értéelmben), nincs értekezlet, számonkérés, ÖNSZER-VEZŐDŐ módon működek \to
- kellemesen függ a viselkedés a dolgozók számától → graceful degradation (méltóságteljesen csökken a teljesítmény); azaz ha meghal a boj fele, akkor fele olyan hatékonyak lesznek, nem fognak ilyen hülyeségekkel foglalkozni, mint hogy gyászoljanak, stb → alkalmazkodnak a környezethez; robosztusság

8.2. Rajintelligencia – példák, motivációk

- Louis Rosenberg Unanimous AI
- a méhek az esetek 80%-ában optimális helyet választanak rajon belül
- táncikálnak / kommunikálnak a levegőben : sok dimenzió szerint is optimalizálhatnak (úgy tűnik)
- etológusok adtak egy szigorú algoritmust, ami leírja a mozgásukat és az infósok bebizonyították, h megoldja a feladatot
- minél izgatottabb a méh / jobban jelzi, h menjenek oda a többiek, annál izgágábban táncolnak
 → gyűjt követőket, elviszi őket az új hejre → toboroznak még méheket
- minél többször megy egy hejre vki, annál kevésbé lelkes (ráun xdd)
- $\bullet\,$ mechanizmus a végén: ha bizonyos %-nál többen jönnek egy helyre \to sípolással leállítja a többit és ...

8.3. Térbeli csoportosítás – spacial clustering

- hangyáknál cemetary organisation egy helyre, kupacba rendezi az objektumokat (morzsa, golyó, pete, bigyó)
- erre is van egy egyszerűen leírható algoritmus, módszer
- két dimenziós rács, a hangyák véletlenszerűen közlekednek
- ahogy mennek, érzékelik, h mi van a környezetükben
- valamennyi memóriával rendelkeznek, h megnézzek, melyikből volt több idáig (piros, szörge)
- ha outliert találnak, az t áthelyezik a megelelő helyre
- lokális megfigyelés alapján optimalizáció
- egyszerű, de nagyon jól működik

8.4. Legrövidebb utak

- algo2?
- állítád: hangyák tudnnak legrövidebb utat keresni két pont között
- nagyjából egyenes vonalban, de EGYMÁST KÖVETVE közlekednek
- közelíése a legrövidebb utak problémájának
- sztochasztikusan legrövidebb (nagyobb a valószínűsége, h rövidebb lesz,mintsem, h hosszabb)
- a) találjunk kaját b) ha találtunk, leghatékonyabb aknázzuk ki (legközelebbi) c) legrövidebb úton szállítsul el
- megfigyelések: ha van választási lehetőség pathból, egyirányban a rövidebbet választják; akadályt raktak a legrövidebb útba aszimmetrikusan \rightarrow a rövidebb úton kerülik ki
- erre is adtak matematikai modellt az etológusok, majd bebizonyították a matekosok, h valóban megoldja a legrövidebb utak problémáját
- megoldás: feromonok (vmi, ami a fajtársakra hat itt, élelem megtalálását segíti) \rightarrow nem egymással, hanem az illatnymokkkal kommunikálnak
- kétféle feromon: 1) ha keresi az élelmiszerforrást; 2) megvan a forrás és vissza akarja juttani a fészekbe
- a hazafele tartó olyat áraszt ki, amelyik mutatja, honnan hozta a kaját

- ILLÉKONY ANYAGOKRÜÓL VAN SZÓ
- illékony: terjed, eloszlik, de egyre gyengébb is lesz
- arra mennek, ahol a legerősebbnek érzékelik, de ezt sztochasizikusan (tehát nagyobb valószínűségű lesz az erősebb, de sosem biztos esemény) → viszont ameddig járkálnak az útvonalon, addig erős lesz a feromon (lasabban illik el); szóval a rövidebb útvonalat könnyebb megerősíteni, mint a hosszabbat;
- modellezhető 2d rácson
- erre alkodtak absztrakt optimalizációs módszert (gráfokra értelmezett) → sok probléma megoldható vele
- marco dorigo

9. Evolúciós algoritmusok

9.1. Motiváció

- ha már MI, érdemes a TI-t (terészetes intelligencia) is tanulmányozni
- utánozzuk le az evolúciót
- ullet fontos jelenség a tanulás o másoljuk le ezt
- további fontos fogalmak: versenyzés, reprodukció, raj(zás), kommunikáció motivációként szolgálhatnak; ennek mesterséges létrehozása
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...

9.2. title

- bizonyos tanulásoknál a kiértékelések után tudunk változást létrehozni
- szemben az evolúciónál, a változások értékelődnek ki; melyből a jók élnek túl (evolúció = változások eredménye)
- ki él túl? aki a legjobban adaptálódik a környezethez
- keresési vagy tanulási problémák

 megofalmazhatók optimalizációs feladatokként
- leegyszerűsíthetjük az optimalizációra a problémát
- megközelítések: determinisztikus (hegymászó algoritmus, analízis alapú deriválgatós faszságok); szochasztikus (véletlenkeresés, klasszikus szimulált lehűtés, evolúciós algoritmusok)
- \bullet klasszikus optimalizáció lokális optimalizációt hajt végre \to találjuk meg ebből a globális optimumot
- \bullet egyedekbe kódoljuk be az optim. feladatot \to ezek változnak az idő függvényében \to egyre jobb megoldást adnak az adatoptimalizációs feladatra
- '50-es, '60-as évekre nyúlik vissza a gondolat
- ágai, iskolái: evolúciósprogramozás, ..., vmi nszk-s bigyó

- fogalmak: gén, allén, egyed, genotípus, fenotípus, poluláció,
- szétszórjuk az egyedeket (lehet sokdimenziós vektor) véletlenszerűen; bizonyos változások segítségével generációról generációra fejlődik az operáció → a globális optimum felé kezd sűsűrödni a populáció

9.3. Genetikus algoritmusok

- 3 operátor. keresztezés, mutáció, szelekció
- minden egyedhez hozzárendelhetünk egy fitnessz értéket (jobb egyedeknek nagyobb szelekciós valószínűség)
- egyed: megoldása az adott problémára
- fitnesszérték: mennyire jó az adott egyed
- szekelciós módszerek: rulett-kerék alapú szelekció
- keresztezés: lehet bináris, intédzser, stb a kódolása → két szülőegyedet kiválasztunk, váletlenszerűen levágjuk őket, majd a két szülő két gyekreket kapunk a szeletek kereszteződéséből (konkatenáció)
- mutáció: (pl. véletlenül megváltoztatunk egy bitet)
- példa: $f(x) := x^2$ $(x \in \{0, 1, ..., 30, 31\}) =: I$, így $\max_{x \in I} f(x) \to 5$ -biten eltárolhatunk 32 számot (genotípus), fenotípusa ennek a bináris számnak a decimális alakja; populáció legyen 4.
- actual count: kiválasztások száma (ha 0, akkor az adott egyed kihalt)
- bizonyítható, hogy a határérték az optimum felé tart
- alternatív változatai: n-pontos keresztezés, uniformis keresztezés (maszksztringet definiálunk az érmefeldobásra, ha fej, cerélünk, ha írás, nem)
- ezt az ötletet viszi tobább: genetikus programok, genetikus programozás
- fákon (\rightarrow valójában programok, kifejezésfák) hajtják végre a műveleteket
- egy fa leír egy képletet (pl. fonya, yaaay)
- a fákon (ahogy korábban stringeken) hajtjuk végre az evolúciós algoritmust
- tekinthetjük úgy, hogy a fa a program és ezt optimalizáljuk (see: reverse Polish notation, prefix notation)
- függvény-node-ok : amik nem lehetnek levelek (tehát nemlevél csomópontok) $\{+,-,\cdot,/,\%,IF\}$
- a többi meg szám
- mutáció: kiválasztunk egy függvénycsomópontot és rgy váletlenszerű részfára cseréljük, vagy a levelet cseréli lege ygelőre definiált levélsúcsból
- keresztezés: kicseréli a részfákat
- a példa felügyelt tanulásos minta

10. Rajintelligencia

Ez a másik fajta evolúciós MI. Önállónak tekinthetjük akár, de van köze az előbbihez.

10.1. Bevezetés, motiváció

- biológia... mint az előző előadáson
- korábban szinte kizárólag matematikai megközelítéssel kutatták az MI-t
- ez eltolódott a biológia általi inspiráció felé
- kevésbé esett róla szó: kollektív intelligencia, egyedek közti kommunikáció
- stigmechia
- rajintelligencia
 - keresés és MI feladat megfogalmazható optimalizáció formájában
 - optimalizációs kritérium (felügyelet nélküli)
 - rendszerek együttműködése optimalizációt hajt végre basically
 - példák: madarak, halak, hangyák, méhek, stb.
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...

10.2. Particle swarm optimisation (részecske raj optimalizáció)

- '90-es évek közepében jelent meg, azóta meg rendkívül dinamikusan fejlődő terület
- ágens, részecske; folytonos vektorként képzeljük el őket; valamilyen műveletet végeznek (pl erpülnek)
- pbesz: minden részecskére vontakozik, personal best, általa talált legjobb helyszín a repülés során
- gbest: globális legjobb
- ezek vezérlik az egyes részecskék repülését
- példa: k-adik iterációban a részecske eddigi legjobb és a raj eddigi legjobbja

$$(gbest)^k$$

- \bullet tegyük fel, h aott van a $pbest^k$ értéke
- v^k a sebességvektora a részecskének
- a pbest és a gbest az, amik kitérítik a vektor irányát
- távolság a pbest és az s között: d^{pbest^k}
- ugyanez a gbest irányában is
- eredőjét számíthatjuk a kettőnek $\rightarrow v^{k+1}$ megkaojuk az új sebességet, vektort
- nagyon hatékony, egész egyszerű
- meghatározzuk a Δv^k -t, súlyozzuk ezeket (akár véletlenszerűséget is bevihetünk a súlyokba)
- $w_1 = c_1 \cdot rand()$ és $w_2 = c_2 \cdot rand() \rightarrow random generátor$
- pozíciót és sebességet összeadhatunk a fizikában? ... végülis igen, mert diszkrét lépések vannak
- yaaay, kapunk stukiiiit... csak szövegeset

- véletlenszerűen létrehozzuk az ágenseket / részecskéket / egyedeket → iterációk elteltével elkezdenek sűrűsödni egy adott pontban
- szokták versenyeztetni az ilyen függvényeket, benchmarkok

10.3. Simplified Swarm Optmisation

- egyed = vektorok; x_{ij}^{t+1} : x i-edik azonosítójának j-edik koordinátája a (t+1)-edik iterációban
- négy eset, más-más valószínűséggel válastjuk, melyiket választjuk ($\rho \in [0,1)$)
- ez is egyszerű, hatékony

10.4. Szentjánosbogár algoritmus (firefly algorithm)

- #define firefly
- mire használják a világításukat? → párzás, figyelmeztetési mechanizmus, áldozatok becserkészése
- fényintenzitást fogjuk használni a zalgoritmusban
- arányos lesz ez az attraktivitással, ami meg a távolsággal lesz fordítottan arányos
- \bullet I_0 : konstans érték, be van szorozva a két paraméter közti távolsággal
- \bullet mozgás: random mozgág + vonzóbb dolgok felé mozgás; egy α,β paramétert kapunk
- nem érdekesek az edgecase-ek

10.5. Gravitációs keresőalgoritmus

- minden egyednek van tömege; minél nagyobb a tömege, úgy vonzást számolhatunk, sebesség, stb., fizika
- számos ilyen algoritmus
- nem kell 100%-osan követni a valóságot, elég, ha csak őegy modellt álíltunk fel
- *G*(*t*)
- erőhatás, Newton törtévnnye, gyorsulás mértéke
- a t az egy, mert diszkrét idő, tehát összeadhatunk sebességet és koordinátát
- az összes ilyen algoritmus STRUKTÚRÁJA
- paraméterezés, kezdeti populáció, fitnessz kiértékelés, fő működési mechanizmus, megolások frissítése, majd vége

11. Etorobotika

Etorobotika (ethorobotics) = etológia (viselkedéstan) + robotika

11.1. Motiváció

- több AI működik egy szerkezetben, robotban (beszédszintézis, feltérképezés, mozgás)
- cél: lényegében egy transzformer építése
- Vector (Anki szüleménye) 4 magnyi processzor, mi, objektumdetekció, hangfelismerés, navigáció
- hogyan tervezzünk olyan szociális robotokat, melyek napi szinten kapcsolatban vannak az emberrel
- viselkedéselemek pótlása

- érzelmeket hogyan pakoljuk bele (kezdetben macskaszerű volt)
- arckifejezésekhez érzelmeket azonosítunk
- mi a célja: robot integrálása emberi környezetbe, viszont nem várjatjuk el, h a környezet rendelkezzen programozói előképzettségekkel → robot viselkedése : etológia + robotika

11.2. Etorobotika

- motorikus funkciók (felemelni vmit) → viselkedésminták kialakítása (kockát felvesz, elvisz vhova)
 → viselkedés (játék: megkeres kockát, el kell vinni az emberhez) → érzelmek
- idegesség gyors, heves mozdulatok
- fókuszáltság lassabb, koncentráltabb

11.3. Etológiai mintánk

- KUTYÁK: jól integrálódtak, jól ismert viselkedésminták, hosszú évezredek tapasztalata
- kutatási és fejlesztési folyamat

- lényegében egy flowchart (gagyi struktogram) írja le a viselkedését
- egyszerű példa: napraforgó robot
- \bullet explicit megfigyelésenek alapul \rightarrow hogyan tehetjük tanulhatóvá

11.4. Etológiai kutatási folyamat

- megfigyelések, rögzítjük
- nézzük, meddig csinálják az adott viselkedést
- teszt: Ainsworth-teszt: kötődés vizsgálata a kisgyerek és gondviselője között \rightarrow etológusok kiterjesztették ember-kutyára \rightarrow robot-ember viszonyrendszerben visszamérhető-e?
 - 1. hozzászoktatás
 - 2. idegen megjelenik
 - 3. gazdi kimegy, első szeparáció
 - 4. első visszatérés, reunió
 - 5. kutya egyedül, második elkülönülés
 - 6. ía.sdkf anyád

- definiáljunk ey pontosabb mérőrendszert... ezeket rootok mérésére hogyan?
- amúgy ezt az előadó csinálta (wow)
- nemcsak, h mit szeretnénk mérni az állaon
- mit tudunk belerakni a robotba? top-down (tudjuk, h mit csináljon a robot, ezt kell megvalósítani), bottom-up (szenzorok, motorok → na, együtt mire képesek?)
- borzongások völgye (uncanny valley), emberszabádú robotoknál jelent meg
- csak azért tegyünk be valamit, ha van funckiója (a roboton a realisztikus bőr nem az, mert az embernek a legnagyobb érzékszerve, de a robot nem használja)
- feature matching

11.5. Kísérletek

- Biscee (kék): felszolgáló robot, kommunikáljon a vendégekkel
- Ethon (piros)
- differenciált ???-vel rendelkeztek
- mecanumbot, raspberry pi, jobban modellezhetők az állati mozgások, a számításígényes műveleteket kirendelhetjük egy szervernek (amin a nagy nyelvi modell van pl.)
- külső megfigyelő rendszer: MoCap (CGI, motion capture system, filmekben használják)
- mozgásnak leképezése, matematikai modellje
- robothoz rögzített koordináta rendszer jobb választás volt, mint egy abszolót koordrend
- etogrammok kitöltése, sokkal pontosabbak egy robot esetében (hatékonyabb is, mint amit az etológusok végeznek)

12. Multiágens szimuláció és tanulás (Multi-agent simulation and learning)

Inkább érdekességként szerepel az előadásban.

12.1. Motiváció

- gyakori képzet, hogy "egy nagy valami egy nagy dolgot végez el"
- ezzel szemben ez egy többszereplős rendszer (ahogy a világ is az általában)
- \bullet "két mesterséges intelligencia beszélget..."
- néha ügynöknek is nevezik, ám ez félreérthető
- ágens: olyan szereplő, ami saját maga rendelkezik a cselekedeteiről (autonómia)
- láttunk hasonlót: foraging ants (hangyák)
- kooperáció vagy versenyhelyzet
- szorosan kapcsolódnak játékelméleti gondolatok

12.2. Mikro- és makroviselkedés

• többszereplős rendszereknél eme két szintet szoktuk vizsgálni: mikro (egyes szereplők) és makro (a teljes rendszerszintű működés)

- felfedezhetünk érdekes, előre be nem látható következményeket a rendszer szintjeiben
- ilyenek pl. az emergens tulajdonságok (megjelenő, előbújó)
- individuálisan egyik egyed sem rendelkezik vele (pl. dugóval), viszont egy nagy rendszerben már megjelenhet
- két féle megközelítés:
- ágens-alapú szimuláció (analízis): adott pár mikroszabály az egyedek szintjén, melyek makro szinten generálnak makroviselkedést → egy eszköz vminek a megmagyarázásához
- multiágens (megerősítéses) tanulás (konstrukció): kooperálni, rajzani tanulnak meg

12.3. Ágens alapú szimuláció

- klasszikus példa: detroitban szegregáltan élnek \rightarrow miért van? ... nehezen ellenőrizhető dolgokat sorakoztatunk fel; eme tesztelés nélküli véleményeket vizsgálhatjuk az alábbi módon
 - alkotunk egy szabályrendszert, szimulációt, modellt és nézzük meg, hogy a jelenség emergál-e
- funky közgazdász: mátrixot rajzolt fel, egy négyzetrács egy lahóhelyt jelent, kék és piros "családok" (vagy üres) laknak benne. időközönként megvizsgálják, hogy hány velük azonos színű lakik a szomszédukban. ez lesz a toleranciája, ha ezt megüti, akkor elköltözik
- $\bullet\,$ továbbra is mindenki marad a helyükön, ha $70\%\text{-a} \to \text{továbbra}$ is előbújnak eme szegregációk
- megmutatja, hogy a szegregáció egy rendkívül erős emergens jelenség
- hasonlót vizsgáltak már vírusterjedést, birkanyájakat

12.4. Multiágens reinforcált tanulás

- mi van, ha több genst szeretnék egyszerre tanítani?
- cél, hogy közösen oldjanak meg egy problémát
- a) vannak benne specialisták (designer, projekvezető, tesztelő, fejlesztő)
- b) mindneki egyforma és közösen küzdenek a probléma megoldásáért, nincs hierarchia, csupán egymást érzékelve dolgoznak (extra: lehessen számtól független, magyarán fele annyi egyeddel is kezdhessünk valamire)
- vesszük ezeket az üres agyú robotokat, megfogalmazunk nekik egy (egyszerű) feladatot (általában egymáshoz képest mozgási feladatok álljanak libasorba)
- közlekedési lámpák vezérlése,calen szinkronizációja
- tartalom...
- tartalom...

12.5. title

- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...
- tartalom...

- $\bullet \ \ tartalom...$
- \bullet tartalom...